

و انجام ایمان خود یعنی نجات جان خویش را می‌یابید. اول پطرس ۱: ۹

شرایط امروز ما به عنوان افرادی که به عیسای مسیح ایمان آورده‌اند، عجیب و کمی پیچیده است. از طرفی عادل شمرده شده‌ایم ولی از سویی دیگر هنوز هم افکار ناشایسته به ذهنمان خطور می‌کند و رفتارهایی از ما سر می‌زند که متغایر با ایمان است. شرایط ما مانند افرادی است که به یک جشن پرشکوه و مجلل دعوت شده‌اند ولی برای رفتن به آن جشن آماده نیستند. هیچ‌کس دوست ندارد با سرووضع نامناسب وارد چنین جشنی شود.

ما پس از عادل شمرده شدن، وارد فاز دوم نجاتمان می‌شویم. این بخش از اولین لحظه پس از تولد روحانی آغاز می‌شود و تا آخرین لحظه زندگی فیزیکی ما بر روی زمین ادامه خواهد داشت. ما در این بخش که پروسه قدوسیت یا روند تکامل نام دارد آرام آرام از طریق مطالعه کلام، دعا کردن و با کمک روح القدس متوجه گناهانمان می‌شویم و از خداوند درخواست می‌کنیم که ما را برای جدا شدن از آنها یاری دهد. ما در این بخش از اسارت گناه آزاد شده‌ایم و با کمک خداوند، این رهایی را در زندگی روزمره خود تجربه می‌کنیم. فاز سوم و نهایی نجات ما پس از مرگ فیزیکی برایمان اتفاق می‌افتد. از آن لحظه به بعد ما کاملاً از حضور گناه نیز خارج خواهیم شد و آنجا است که تمامی ابعاد گناه از زندگی ما برداشته می‌شود و ما می‌توانیم رهایی کامل را تجربه کرده، انجام ایمان خویش را بیابیم.

امروز در چه وضعیتی هستیم؟

اوایل ایمانم مشکلات و گناهان بسیاری در زندگیم وجود داشت. همین موضوع باعث می‌شد که بیشتر دعا کنم و بخواهم به خدا نزدیک‌تر شوم. در آن روزها خداوند به شکلی باورنکردنی در زندگی من عمل می‌کرد و مشکلاتی که به خاطر گناهانم برایم به وجود آمده بود، یکی پس از دیگری و در زمان مورد نظر خداوند، از زندگیم کنار می‌رفت. هر چند قدم زدن در این مسیر، درد زیادی را با خود به همراه داشت ولی لذت حضور در محضر خدای قادر مطلق، همه آن سختی‌ها را می‌پوشاند و این مسیر را راحت‌تر می‌ساخت. چیزی که در آن روزها در دعاهایم از خداوند درخواست می‌کردم و هنوز هم درخواست می‌کنم این است که «امروز از یکی از گناهانم رها شوم و بیشتر به شباهت خداوند عیسای مسیح درآیم». در آن روزها گناهان من آشکار و واضح بودند

و برای یافتنشان کار سختی در پیش نداشتیم ولی پس از رهایی از آنها، نوبت به گناهان پنهانی بود که شاید خودم هم متوجه‌شان نبودم (نگاه کنید به مزمور ۱۹: ۱۲). به همین دلیل باید دائماً از خودمان بپرسیم که در چه موقعیتی قرار داریم و قدم بعدی برای شبیه‌تر شدن به عیسای مسیح چه خواهد بود.

خداوند در نشان دادن گناهانمان به ما نیز با فیض عمل می‌کند. او این کار را متناسب با ظرفیت ما و به آهستگی انجام می‌دهد. اگر به صورت یک‌جا با گناهانمان مواجه شویم و کثیفی آنها را در خود ببینیم، گمان نمی‌کنم رمقی در جانمان و نفسی در سینه‌مان بماند و دیگر روی این را داشته باشیم که به حضور خدای مقدس برویم.

دعا تنها ابزاری است که می‌تواند آموخته‌های ما را از کلام خداوند به قلبمان ببرد و ما را تحت آزمایش قرار دهد. ما باید از همین امروز زندگی کردن در حضور خداوند را تمرین کنیم.

 پدر آسمانی! برای رحمت و فیضت، برای هدیه نجات و برای کلامت از تو سپاسگزارم. ممنوم که مرا در آغوش پذیرفتی! ممنوم که مرا در نادانی رها نکردی! ممنوم که در مسیر دشوار زندگی در این دنیای گناه‌آلود تنها نیستم. لطفاً امروز یکی دیگر از گناهانم را برایم نمایان ساز و کمک کن تا از اسارت آن آزاد شوم و بیشتر به شباهت تو درآیم. به نام یگانه فرزندت عیسای مسیح، آمین!